

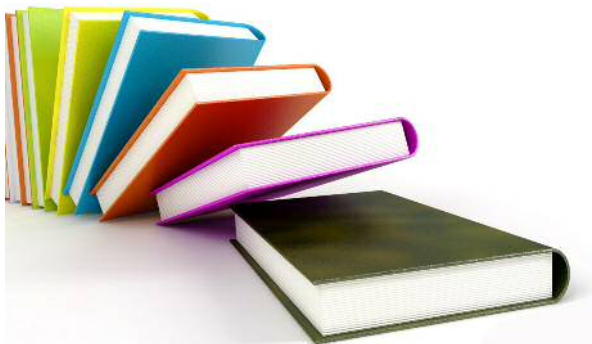
همایش‌های سال ۱۳۹۲ در ۲۰ روز

با این «فرهنگ نخواندن» و «فرهنگ ننوشتن» چه کنیم!؟

دکتر سید محسن هاشمی، صاحب امتیاز و مدیر مسول

که برای توسعه تجارت الکترونیکی، فراهم ساختن زیرساختها ضروری است. این زیرساختها شامل نهادهای پشتیبانی، فرهنگ و مردم، آمادگی فنی، اقتصادی و چارچوبهای قانونی است. گستردگی زیرساختها به نحوی است که اقدام جهت تامین و ایجاد زیرساختها اصولا در شرح وظایف و یا توان یک وزارتخانه یا دستگاه نبوده و برای ایجاد آنها علاوه بر اقدام هماهنگ کلیه دستگاههای دولتی مرتبط، لازم است یک بخش موثر فعال شود. از این رو کمبود یک سازمان فرا وزارتی احساس می‌شود که همراستا با سه قوه و زیر نظر مستقیم ریاست جمهوری با اختیارات قانونی کامل و مناسب، با نیروی انسانی ماهر و بودجه مناسب فعالیت کند. این شرایط در حال حاضر فقط در اختیار بانک مرکزی می‌باشد.

«همایش‌های قدرتمند» و «فرهنگ نخواندن»

عمده‌ترین مشکل از فرهنگ نخواندن است، هر سال با برگزاری همایش بانکداری الکترونیک، حداقل یک یا دو مجموعه قابل بارزش گردآوری می‌شود، ولی از هر دوستی که پرسیده‌ام که

یک رییس کل بانک مرکزی، سه همایش و تعیین

سه برنامه در ۲۰ روز

از ۲۶ آذر ماه تا ۱۶ دی ماه سال جاری رییس کل محترم بانک مرکزی با حضور در سه همایش: «نخستین همایش هم‌افزایی دانشگاه‌ها و بانک‌ها در توسعه بانکداری مجازی» مورخ ۹۲/۰۹/۲۶، «نخستین کنگره حسابرسان داخلی رهبری فکری و مرجعیت حرفه‌ای در حسابرسی داخلی» مورخ ۹۲/۱۰/۰۱ و «سومین همایش بانکداری الکترونیک و نظام‌های پرداخت» مورخ ۹۲/۱۰/۱۶، اهم نیازهای توسعه زیربنایی نظام بانکداری الکترونیکی و بانکداری مجازی را تبیین کردند. با اجرای این سه همایش سه دستور کار برای دست‌اندرکاران توسعه نظام بانکی در دستور کار قرار گرفت.

- توسعه بانکداری مجازی در کشور
  - توسعه حسابرسی داخلی و حسابرسی IT بانکها
  - توسعه بانکداری الکترونیک با توجه به برنامه ۱۴۰۰
- در این شماره از ماهنامه بانکداری مجازی اهم هر سه همایش به تصویر کشیده شده است.

تغییر متولی تجارت الکترونیکی در کشور

زمان آن رسیده است که بانک مرکزی متولی تجارت الکترونیکی کشور گردد و این مسوولیت تنها از عهده بانک مرکزی بر می‌آید. بانک مرکزی مناسبترین گزینه برای تغییر متولی تجارت الکترونیکی در کشور با توجه به شرایط موجود و اسناد بالادستی کشور است. مطالعات نظری و تجربی در سطح بین‌المللی و بر اساس تجارب کشورهای پیشرو در زمینه تجارت الکترونیکی نشان می‌دهد

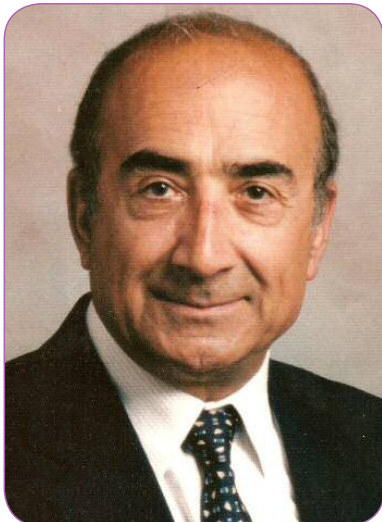
شماره ۱۸
۱۳۹۲

تیکت و شماره‌دهی نشستیم (بماند که از ۶ صندوق که باید نوبت دهی شود، فقط سه تا متصدی داشت)، نوبتم که شد، متصدی صندوق فرم ساتنا رو محبت کرد، کاربن که نداشت مجبور شدم ۲ برگ پُر کنم. برگه‌ها رو که نوشتیم،

متصدی شروع کرد به بیان مشکلات ساتنا و سیستمها و بیان فواید چک رمزدار و سرعت ویژه آن. خلاصه بعد از نیم ساعت مجاب شدم که دوباره فرم درخواست چک رمزدار رو پر کنم و تا حالا بیش از یک ساعت گذشته از حضور من در شعبه بانک. خب یه نیم ساعت دیگه هم اضافه کنید به انتظار برای صدور چک رمزدار. پس از دریافت چک رمزدار، نیم ساعت دیگه طول کشید تا رفتم بانک مقصد که اتفاقا اونم یک بانک تقریبا خصوصی بود. خب دوباره رفتم سیستم نوبت دهی و شماره گرفتم که خوشبختانه یه نفر منو صدا زد که چک رمزدار داری بیا اینجا. فکر کنم از رنگ چک بانک مبدا فهمیده بود. بنابراین دیگه تو صف نمودم و کارم سریع انجام شد. ولی خانم متصدی بانک مقصد گفت چند وقته بانک مبدا، به جای ساتنا، به همه چک رمزدار میده و آقا شما بفرمایید، نیم ساعت دیگه پول واریز خواهد شد. اینجا بود که تازه متوجه مساله شدم و در راه برگشت که اونم نیم ساعت طول کشید، ناگهان یاد صحبت دکتر مرتضی انواری در سال ۱۳۸۱ افتادم. دکتر مرتضی انواری استاد بازنشسته دانشگاه برکلی بود و شاگردان بیشماری داشت که امروزه همه از مسوولین هستند (روحش شاد). ایشان در سال ۱۳۸۱ با حمایت ITRC اومدن ایران و من زیر نظر ایشان شدم مدیر دپارتمان تخصصی تجارت الکترونیکی ایران. در طول مدت همکاری یه روز گفتند هاشمی! «من چهل سال پیش در تهران رفتم بانک دولتی X واسه یک کار معین، همونقدر کار طول کشید که الان رفتم همون بانک X. این دفعه هم همانقدر طول کشید. من چهل سال پیش همون کارایی رو انجام دادم تو بانک X، که امروز هم همون کارها رو انجام دادم.

چرا با وجود این همه کامپیوتر و سیستم و شبکه هیچ فرقی تو تکمیل فرم و زمان انجام کار وجود ندارد».

حالا فکر کنید من مانده‌ام که قسم حضرت عباس را باور کنم یا دم خروس را!

آیا در عرض یکسال گذشته و قبل از آمدن به همایش امسال، مستندات سال قبل را حداقل یکبار بصورت کامل خوانده‌اید، تقریبا همه می‌گویند «خیر». ما را چه شده است که دیگر اهل خواندن نیستیم و فقط عشق سخنوری داریم! با این «فرهنگ نخواندن»، کارهایی که برای آن کلی هزینه می‌شود، همایش‌هایی که دستاوردها را نشان می‌دهند، وقتی خوانده نشوند، چه فایده‌ای می‌تواند داشته باشد! زحماتی که کشیده می‌شود وقتی خوانده نشود برای چیست؟ الان دیگر همه چیز هست، جز همت خواننده که عادت کرده تا علم را شنیداری بیاموزد. اینگونه است که دیگر سخنان سخنوران هم کم‌عمق می‌شود، چرا که مستمع صاحب سخن را بر سر شوق آورد! وقتی مخاطب کل یادگیری در سطح شنیده‌هاست و مطالعه نمی‌کند، سخنران اگر ذره‌ای به عمق مطلب بیافزاید، مستمعین را ناراحت خواهد کرد. بلایی که امروز نه تنها گریبان‌گیر همایش‌ها، بلکه دانشگاه‌های ما نیز شده است و هیچ راه‌حلی برای آن، جز بالابردن «فرهنگ خواندن» وجود ندارد.

«تلاشهای گذشته» و «فرهنگ نوشتن»

بعضی وقتها که پای صحبت دست‌اندرکاران توسعه نظام بانکداری الکترونیکی می‌نشینم، دچار ذوق می‌شوم که چقدر کار در عرض ۱۰ سال گذشته انجام شده است و به چه مسایل مهمی فکر شده است و مهمتر آنکه چه راه‌حل‌های بی‌نظیری برای رفع حداقل بخشی از مشکلات توسعه مجازی‌سازی خدمات بانکها در کشور ارایه شده است. اشکال اساسی اینجاست که استفاده از تجربیات مدیران و کارشناسان گذشته

صورت نمی‌پذیرد و شاید اشکال اساسی فقدان مکانیزمی برای ثبت و استفاده از تجربیات موفق و ناموفق گذشته است. ثبت تجربیات و اقدامات تنها با نوشتن میسر است که پیامبر اکرم (ص) فرمود؛ علم را با نوشتن در بند کشید. در این گذر با وجود تغییر ریاست بانک مرکزی و نظر سازنده ایشان، امید می‌رود حمایت از ماهنامه بانکداری مجازی نیز در دستور کار ایشان قرار گیرد.

ساتنا و چک رمزدار، «سناریویی مبتنی بر ۱۰ نیم ساعت» و «خاطره‌ای از پروفیسور مرتضی انواری»

چند روز پیش قصد استفاده از خدمت ساتنا (حواله بین بانکی) کردم و خوشحال در سیستم اینترنتی یک بانک تقریبا خصوصی بمدت نیم ساعت بخش مربوطه را پیدا کردم، پس از کلی بالا و پایین کردن و کشف شبا و درک تفاوت ساتنا و پایا در دو طول نیم‌ساعت، سیستم بانک به انحای مختلف اجازه کار نداد که نداد. گفتم شاید مشکل از من، فردای اون روز نیم‌ساعت طول کشید تا رفتم شعبه بانک مربوطه، نیم ساعت توی صف با مدیریت

